

Orde van dienst:

Orgelspel

Welkom en mededelingen

Intochtslied Psalm 29: 4

4 's Heeren stem verbaast natuur,
Houwt uit bergen vlamvend vuur.
Schiet van 't zwerk den bliksem neer.
Kades beeft voor 't buldrend weer.
Woestenijen slaan aan 't zuchten.
Hinden krijgen, onder 't vluchten,
Barenswee ; door vrees gedrongen,
Werpen z', in dien nood, haar jongen.

Stil gebed

Votum:

Onze hulp
Is in de Naam des Heren
Die hemel en aarde geschapen heeft
Die trouw houdt tot in Eeuwigheid
En die niet laat varen
De werken van Zijn handen
Amen

& Groet:

Genade zij u
En vrede van God de Vader
van Jezus Christus Zijn zoon
In de gemeenschap met de Heilige Geest
Amen

Zingen Psalm 29: 5 en 6

5 's Heeren stem ontbloot het woud;
Maar hij, die op God vertrouwt,
Buigt zich veilig, Hem ter eer,
Juichend in Zijn tempel neer.
't Is de Heer', Wiens wenk de stromen
In hun woede kon betomen;
Die, in macht nooit af te meten,
Eeuwig is ten troon gezeten.

6 Looft den Heer', die wondren werkt;
Israel, Zijn volk, versterkt.
Hem, die Jakobs heilig kroost
Zeegnen zal met vreed' en troost.

Geloofsbelijdenis

Zingen Psalm 117

1 Loof, loof den Heer', gij heidendom!
Gij volken, prijst Zijn Naam alom.
Zijn goedheid is, in nood en dood,
Voor ons, Zijn volk, oneindig groot;
Zijn waarheid wankelt nimmermeer.
Zingt, Hallelujah, zingt Zijn eer!

Gebed om de opening van het Woord

Schriftlezingen:

1^e lezing Genesis 22: 1-19

1 En het geschiedde na deze dingen, dat God Abraham verzocht; en Hij zeide tot hem: Abraham! En hij zeide: Zie, hier ben ik!
2 En Hij zeide: Neem nu uw zoon, uw enige, dien gij liefhebt, Izak, en ga heen naar het land Moria, en offer hem aldaar tot een brandoffer, op een van de bergen, dien Ik u zeggen zal.
3 Toen stond Abraham des morgens vroeg op, en zadelde zijn ezel, en nam twee van zijn jongeren met zich, en Izak zijn zoon; en hij kloofde hout tot het brandoffer, en maakte zich op, en ging naar de plaats, die God hem gezegd had.
4 Aan den derden dag, toen hief Abraham zijn ogen op, en zag die plaats van verre.
5 En Abraham zeide tot zijn jongeren: Blijft gij hier met den ezel, en ik en de jongen zullen heengaan tot daar; als wij aangebeden zullen hebben, dan zullen wij tot u wederkeren.
6 En Abraham nam het hout des brandoffers, en legde het op Izak, zijn zoon; en hij nam het vuur en het mes in zijn hand, en zij beiden gingen samen.
7 Toen sprak Izak tot Abraham, zijn vader, en zeide: Mijn vader! En hij zeide: Zie, hier ben ik, mijn zoon! En hij zeide: Zie het vuur en het hout; maar waar is het lam tot het brandoffer?
8 En Abraham zeide: God zal Zichzelven een lam ten brandoffer voorzien, mijn zoon! Zo gingen zij beiden samen.
9 En zij kwamen ter plaatse, die hem God gezegd had; en Abraham bouwde aldaar een altaar, en hij schikte het hout, en bond zijn zoon Izak, en leide hem op het altaar boven op het hout.
10 En Abraham strekte zijn hand uit, en nam het mes om zijn zoon te slachten.
11 Maar de Engel des HEEREN riep tot hem van den hemel, en zeide: Abraham, Abraham! En hij zeide: Zie, hier ben ik!
12 Toen zeide Hij: Streck uw hand niet uit aan den jongen, en doe hem niets! want nu weet Ik, dat gij God vrezende zijt, en uw zoon, uw enige, van Mij niet hebt onthouden.
13 Toen hief Abraham zijn ogen op, en zag om, en ziet, achter was een ram in de verwarde struiken vast met zijn hoornen; en Abraham ging, en nam dien ram, en offerde hem ten brandoffer in zijns zoons plaats.

14 En Abraham noemde den naam van die plaats: De HEERE zal het voorzien! Waarom heden ten dage gezegd wordt: Op den berg des HEEREN zal het voorzien worden!

schilderij van Jan Lievens: Abraham en Isaak

15 Toen riep de Engel des HEEREN tot Abraham ten tweeden male van den hemel;

16 En zeide: Ik zweer bij Mijzelven, spreekt de HEERE; daarom dat gij deze zaak gedaan hebt, en uw zoon, uw enige, niet onthouden hebt;

17 Voorzeker zal Ik u grotelijks zegenen, en uw zaad zeer vermenigvuldigen, als de sterren des hemels, en als het zand, dat aan den oever der zee is; en uw zaad zal de poort zijner vijanden erfelijk bezitten.

18 En in uw zaad zullen gezegend worden alle volken der aarde, naardien gij Mijn stem gehoorzaam geweest zijt.

19 Toen keerde Abraham weder tot zijn jongeren, en zij maakten zich op, en zij gingen samen naar Ber-seba; en Abraham woonde te Ber-seba.

2^e lezing Markus 12: 28-34

28 En een der Schriftgeleerden horende, dat zij te zamen in woorden waren, en wetende, dat Hij hun wel geantwoord had, kwam tot Hem, en vraagde Hem: Welk is het eerste gebod van alle?

29 En Jezus antwoordde hem: Het eerste van al de geboden is: Hoor, Israël! de Heere, onze God, is een enig Heere.

30 En gij zult den Heere, uw God, liefhebben uit geheel uw hart, en uit geheel uw ziel, en uit geheel uw verstand, en uit geheel uw kracht. Dit is het eerste gebod.

31 En het tweede aan dit gelijk, is dit: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. Er is geen ander gebod, groter dan deze.

32 En de schriftgeleerde zeide tot Hem: Meester, Gij hebt wel in der waarheid gezegd, dat er een enig God is, en er is geen ander dan Hij;

33 En Hem lief te hebben uit geheel het hart, en uit geheel het verstand, en uit geheel de ziel, en uit geheel de kracht; en den naaste lief te hebben als zichzelf, is meer dan al de brandofferen en de slachtofferen.

34 En Jezus ziende, dat hij verstandelijk geantwoord had, zeide tot hem: Gij zijt niet verre van het Koninkrijk Gods. En niemand durfde Hem meer vragen.

Zingen Psalm 74: 17, 18, 19 en 20

17 Herdenk, mijn God, herdenk die wonderdaan!

Een dwaas geslacht heeft Uwen naam gelasterd;

De vijand, van Uw vrees en dienst verbasterd,

Heeft Uwen roem met smaad en schimp belaan.

18 Geef 't wild gediert', dat niets in 't woen ontziet,

De ziele van Uw tortelduif niet over;

Laat, grote God, om een gehaten rover,

Uw kwijnend volk niet eeuwig in 't verdriet.

19 Beschouw, herdenk Uw vastgestaafd verbond;

Laat dat Uw hart tot ons in liefd' ontvonken;

Het land is vol van duistere moordspelonken,

Vanwaar 't geweld ons grieft met wond op wond.

20 Dat elk verdrukt' Uw bijstand eens erlang';
Laat, laat Uw volk niet schaamrood wederkeren;
Maar wil van hen ellend' en nooddruft weren,
Opdat z' Uw naam verheffen in gezang .

Verkondiging

Zingen Gezang 2: 7

7 Zijn goedheid klom ten top
Hij nam Zijn Isrel op,
Naar 't heil, Zijn knecht beschoren;
Gelijk Hij, ons ten troost,
Aan Abram en zijn kroost
Voor eeuwig had gezworen.

Dankgebed

Inzameling van de gaven

Zingen Psalm 105: 4 en 5

4 Gij volk, uit Abraham gesproten,
Dat zoveel gunsten hebt genoten,
Gij Jakobs kindren', die de Heer'
Heeft uitverkoren, meldt Zijn eer.
De Heer' is onze God, die d' aard'
Alom door Zijn gericht vervaart.

5 God zal Zijn waarheid nimmer krenken,
Maar eeuwig Zijn verbond gedenken.
Zijn woord wordt altoos trouw volbracht,
Tot in het duizendste geslacht.
't Verbond met Abraham, Zijn vrind,
Bevestigt Hij van kind tot kind.

Zegen